

OŠLJE – KRAJ MISTERIJE POZICIJE

Čini se doista vjerodostojnim kazati kako svi iole bitniji toponimi povezani u sustav plejadске matrice bivaju obilježeni, bilo simbolom bilo brojkom, u ovom slučaju, golubicom i brojkama iz spektra 2, 5, 7, 9. Propustio sam kazati, most na Rhôni u mjestu Pont-Saint-Esprit, dugačak je 919 metara, dakle, simbolički, dužina je zrcalno jednaka iz oba smjera. Most ima 26 lukova od kojih je 19 velikih i 7 malih. S druge strane, 9+1+9 je opet 19, itd. Ostaje, dakle, spoznaja: neovisno o uzrocima incidenta iz 1951. na naziv mjesta morala je utjecati geografska pozicija uvjetovana temeljnim okvirom matriksa Plejada i njegovim ključnim geografskim objektima i matematičkim točkama, poput Ljube, samog vrha Vlašića i grada Arlesa.

Jezikoslovno, pak, mnogo je toponima čiji korijeni vode k izvođenju postupka mjerenja. Tako je pandan pozicija Ošlju Zaljev Piombino, koji se stalno javlja u analizama sadržaja. Jedno od značenja njegova imena na talijanskom jeziku je „olovnica“ ili „visak“, *piombinare* pak znači „mjeriti olovnicom“. Spustimo li sad tu olovnicu od Zaljeva Piombina u smjeru juga, on će simbolizirati meridijan. Od njegova istočnog rta Ala (10°44' E), u prošlom članku spomenut u kontekstu paralele Nursije, mjesta rođenja sv. Benedikta, visak će pasti u grad Nabeul (*Neapolis*, Napoli), što je područje zvijezde Alcyone. I sad nastaje pravi zaplet: povežemo li rt Campanella, koji s jugoistoka zatvara Zaljev Napulja, a nalazi se na paraleli vrha Monte Acuto na Sardiniji, zapadnoj točki romba, sa sjevernom točkom romba u Montecchio Maggioreu, pravac će ponajprije proći kroz Napuljski zaljev zapadnije od samog grada, a zatim preko Monte Cassina. Kuriozitet projekcije je činjenica da spram meridijana rta Campanella pravac stoji pod kutom 23° NW, što je kut zvijezde Alcyone spram paralele. A već znamo i to: udaljenost od M. Maggiorea do rta Campanella jednaka je udaljenosti od M. Maggiorea do Ošlja.

I drugih je sličnih primjera. Benediktinac, papa Celestin V. (5. 7. 1294.-13.12. 1294.), također nam bitan zbog Loretske legende, rođen je u Iserniji, sjeveroistočno od Monte Cassina. To je područje naseljeno oko 700.000 godina, a prema časopisu *Sciense*, u obližnjoj *Pineti*, nađeni su najstariji tragovi uporabe vatre po čovjeku. U doba njegova pontifikata (1293. – godinu prije polaska iz Ilirika Marijine kuće u Loreto), Celestinci, benediktinski ogranak po njemu nazvan, odlučuju sjedište reda izmjestiti u opatiju Morrone u ravnici Ovidijeve Sulmone. Taj smo grad imali u prošloj studiji kao jednu od točaka sustava. Benediktinci su dali 11 papa, počevši od Grgura I. ili Velikog (590.-604.) do Grgura XVI. (1831.-1846.). Oni su morali utjecati na kreiranje mreže, da bi se ostvarila ideja globalnog širenja kršćanske vjere. Kaže akceptirana znanost, prvi benediktinac koji je imao kontakt s Hrvatima bio je opat Martin (8. st.), međutim, *Pons Tiluri* pripada Monte Cassinu već u 6. st. Što bismo mi danas, da nam netko dodijeli posjed u, primjerice, Papui? Za ostvarenje cilja mora se biti u živom kontaktu! Spominjali smo u sustavu Sipont, povijesno sidrište u zaljevu Manfredonije, zapravo njegova najzapadnija točka, gdje danas nalazimo i dobro očuvani prapovijesni *hipoeum* (po predaji utemeljio ga je Diomed, oženivši Daunovu kći Evippe). E, ali, Sipont se nalazi na geografskoj širini Isernije, rim. *Aesernia* (Ravni kotari, *Asseria?*). Ruta od Siponta do naših obala aktivna je plovidbeno u najmanje posljednjih 7000 godina. Benediktinci čak svoj samostan imaju i na otočjoj hridi Sv. Andrija (Svetac). I tako dolazimo do moguće i konačne priče.

À propos – Monte Cassino

Samostan Monte Cassino nalazi se na $41^{\circ}29'24''$ N i $13^{\circ}48'50''$ E. Pitao sam se, ako je sve ono izneseno u prethodnoj studiji tako točno isplanirano, kakva je uloga u svemu tomu te pozicije, nekoć rimskog *Casinuma*. Sv. Benedikt podiže samostan 529. godine, a početkom 1944. do temelja ga ruše savezničke zrakoplovne snage. Kakva je njegova pozicija spram šireg prostora Sredozemlja i njegovih kardinalnih točaka? Kao prvo, njegova geografska širina presijeca Apenine na liniji, istočno, Foggia, grčka kolonija *Argos Hippium*, zapadno Lavinio odnosno rt i grad Anzio. Taj Lavinio nije antički *Lavinium*, ali je uz Anzio, rimski *Antium*, jako bitan. Za rimskog *zlatnog* doba to je područje sjedište bogatih patricijskih vila. Popularno kod rimske aristokracije kao mjesto relativno izolirano od gradskih nereda, i Ciceron nakon povratka iz izgnanstva, upravo u *Antiumu* je ponovno sakupio ostatke svoje biblioteke. Često su grad posjećivali carevi julijevsko-klaudijevske dinastije, a od važnijih Rimljana vilu je imao Gaj Mecena (lat. *Gaius Maecenas*). U njemu su rođeni i carevi Kaligula i, poglavito zanimljiv za nas, Neron, koji tu osniva koloniju za veterane i gradi novu luku, čiji su ostaci još vidljivi. Njegova vila je najpoznatija, premda još nije lokalizirana, ali se vjeruje da se nalazi na lokaciji Arco Muto. Sagrađena je na mjestu prethodne vile, gdje je August ranije bio primio rimsku delegaciju koja je Nerona nazvala *Pater patriae* ("Otac domovine"). Kasnije je koriste svi carevi do Severa. Zašto je za nas bitan Neron? Ponajviše iz razloga jer svoju vilu podiže također u Subiacu, gdje sv. Benedikt odlazi u špilju, a sad vidimo da se Monte Cassino nalazi na paraleli *Antiuma*. Što je pak s meridijanom Monte Cassina?

Promišljajući ovo pitanje, a znajući koordinatu, intuicija me navodila na talijansku stranu Jadrana oko grada San Benedetto del Tronto. I nisam pogriješio! Budući je to područje gotovo okomito postavljene obale, spram geografske širine, vrlo su male razlike među meridijanima, pa meridijan Monte Cassina obalu siječe oko 4' N od San Benedetto del Tronta, gdje nalazimo mjesto Cupra Marittima, antička *Cupra*, za koju se pretpostavlja kako u jezgri crkve čuva ostatke sv. Benedikta Mučenika, rimskog vojnika ubijenog u tom drevnom gradu 304. godine. Istodobno, San Benedetto del Tronto 4' sjeverniji je od Ošlja, što je pozicija brda Vijenac, nad mjestom Gradac, koja strukturalno čak i odgovara matematičkoj mreži, a tu nalazimo i crkvu Uznesenja BDM, u brdu pak goleme količine kamene prastare ilirske gradnje. No su nedavno naišli kolege Nogić, Đivanović i Market obilazeći taj prostor s njihovim domaćinima.

Zanimljiva je povijest San Benedetto del Tronta. Mnogi arheološki nalazi datiraju se u antici u doba Flavijevaca i ponovno Nerona na prijelazu dvaju milenija. Ovi nalazi dovode u pitanje ono što je već poznato o stvarnim korijenima mjesta. U prošlosti se, naime, smatralo da je nastao na mjestu antičkog grada *Truentum*, osnovanog od strane Liburna, a zatim *Castrum Truentinum*, identificiranog arheološkim iskopom na ušću Tronta u općini Martinsicuro, što je geografska širina baš Ošlja. Za nas je, međutim, krucijalan i podatak da meridijan Monte Cassina dalje u smjeru sjevera prolazi samom lukom grada Pule, a još sjevernije lukom Trsta.

U smjeru juga, na tirenskoj talijanskoj obali, prolazi 4' E od drevne antičke *Minturnae*, koju 1058. djelomično preuzima opatija Montecassino.

Sve je to raster krupnog plana, u kasnijem razdoblju segmentiran i usitnjen u lokalnu mrežu redovnika koji počinju geografski djelovati iz svoga sjedišta početkom 6. st. Zato su mnoge stvari upitne. Što su benediktinci mogli znati o prijelazu Cetine, *Pons Tiluriju*, kojeg im Justinijan dodjeljuje tijekom istog 6. st, ako, primjerice, na dubrovačko područje dolaze tek početkom 11. st.? Sasvim je jasno da stari gradovi stoje u podlozi postkristovske instalacije urbano-religijske infrastrukture, kao što i oni samo nasljeđuju strukturu prethodne kulture. Može se, znači, govoriti o unisonosti mreže koja se proteže unatrag više milenija stare ere. Prema Benediktovu biografu Grguru Velikom (*Life of Saint Benedict of Nursia*), samostan je bio sagrađen na starom poganskom mjestu hrama Apolona na samom vrhu brda. Po navodima iz djela, do dolaska Benedikta, područje je još uvijek u velikoj mjeri pogansko i njegov prvi čin bio je razbijanje kipa Apolona i uništenje oltara. Potom je ponovno hram posvetio Svetom Martinu.

Točno 1° istočno od Monte Cassina, na cesti *Via Egnatia*, koja je vodila do Brindizija i preko Jadrana u Drač do Istanbula, nalazio se *bivium* u gradu Benevento (*Beneventum*, izvorno *Maleventum* ili još ranije *Maloenton*), na 41°08' N i 14°47' E, za kojeg predaja drži kako je utemeljen po Diomedu nakon Trojanskog rata. Precizno je to paralela Barija (*Barium*), kojeg su najvjerojatnije na jadranskoj obali utemeljili Iliri oko 1500. pr. Kr. a Grci su prvi osnovali koloniju *Barion*, koja nije imala veće značenje. Na tirenskoj strani to je mjesto kojim prolazi meridijan San Benedetto del Tronta, a što je, tek sada uviđam na zemljovidu krupnog mjerila, geografska dužina *istočne* točke romba iz koje se opisuje forma „štita“ (blog: Shakespeare u Ošlju – Arturove nepoznate). Na ovo ni sam nisam bio pripravan, ali mnogi će se nakon svega zapitati – gdje su tu Plejade? Ne znam ni ja, jer radim na „praznom“ zemljovidu, ali, nešto mi govori, danas je veliki dan.

Vraćam se na Monte Cassino. Što su Nijemci gore tražili, i što su to saveznički bombarderi tukli u Monte Cassinu? Ako su „napali“ Pont-Saint-Espirit, je li to još jedno ubijanje Svetog Duha, ili samog Boga, što li, možda još jedan od pokušaja uspostave svjetske moći, duhovnog ubijanja protivnika i zatiranja drevnih znanja?

Ošlje – kraj misterije pozicije

Tu su Plejade, u epilogu misterije pozicije. Sedam (7) darova Duha Svetoga je:

1. Mudrost; 2. Razum; 3. Savjet; 4. Jakost; 5. Znanje; 6. Pobožnost; 7. Strah Božji

Spiritus scientiae

Razumijem sve, razumijem i Abrahama i Izaka, ali ne znam doista zašto i čemu „strah“, ako je Bog Ljubav, ako nas vjera uči – Boga treba ljubiti? S druge strane, ako Istina oslobađa, što

čekamo? Progovorimo njome! S te pozicije uzimam u ruke alat matrice ili matriksa Plejada. Prije nego središte postavim u poziciju Monte Cassino, kako bih znanosti pridonio osobnom originalnošću metode, ponovit ću tek neke ključne aplikacije postupka rotacije („Shakespeare u Ošlju – Arturove nepoznate“, blog). Kad sam alat primordijalne matrice Plejada na mapi s implementiranim matriksom i rotondom zarotirao za 18° NW, dobio sam ove rezultate:

- Zvijezda Sterope alata se izmjestila u poziciju inverzne Merope mape;
- **Vršište** primordijalne simetrale alata izmjestilo se u poziciju **Taygete** mape;
- Zvijezda **Caleano** alata izmjestila se u poziciju **Vršišta** primordijalne simetrale mape; njen se pravac potpuno preklopio s ukupnom dužinom simetrale, kako god je proračun predvidio;
- Elektra alata suprotnim krakom mjeri precizno udaljenost do meridijana obiju zvijezda Alcyone srednje kružnice rotonde;
- Taygeta alata, usuprot, na libijsku obalu pala je na mjesto prolaska meridijana Ošlja što je ujedno središte *ošljanske* kružnice;
- Stranica Alcyone – Sterope, koja u primordijalnoj verziji prolazi kroz Ošlje, ponovno, premda zarotirana, prolazi Ošljem.
- Alcyone alata, na mapi prolazi *Vršištem visočke* simetrale primordijalne matrice;
- Iz Alcyone vanjske kružnice pravac vodi u obje pozicije *Tetide* male kružnice.

Ako sam ovo dobio rotacijom, poput okretanja broјčanika na trezoru ili očitavanja koda na sefu, počinjem se pitati, zašto je naziv *cassino* preuzet danas u značenju „kockarnice“, gdje se vrti rulet, a igra se na brojeve? Konačno, shvaćam da netko ili nešto upravlja s tim sustavom. Postupak zato ponavljam tako da središte alata ponajprije u normalnom kompasnom položaju postavljam u poziciju Monte Cassina. I upravo to mi je sumnjivo, poput pozicija Kadmove Tebe ili Dodone, i ova se lokacija nalazi na potpuno čistom dijelu mape, unatoč prolaza mnogih konvergentnih pravaca. Zašto su na takav način „zaštićene“ takve pozicije? Evo odgovora, očitavam stanje zvijezda prolaskom njihovih pravaca kroz središte alata:

- Zvijezda **Caleano** ciljano vodi u poziciju *Tetide* ili sjecišta primordijalne simetrale i stranice trokuta **Elektra – Sterope**; potom se pravac nastavlja u *epirsku* kućicu Karte Leopardi, što je, vidjeli smo iz ranije studije, opet veza sa Ošljem;
- **Primordijalna simetrala** alata na mapi vodi kroz **Ošlje**;
- **Taygeta** alata vodi u oznaku vrha **Vlašića** te u **Sterope** vanjske kružnice rotonde;
- **Sterope** alata vodi u **Alcyone** srednje kružnice rotonde;
- **Elektra** alata na mapi vodi u **Rim**, usuprot, u *licijsku* kućicu Karte Leopardi;
- **Alcyone** alata vodi u **Atlasa** vanjske kružnice rotonde;
- Sjeverna os vodi u NW ugao prozora NW apside; Sterope vodi u dijagonalni SE ugao prozora NW apside; Taygeta vodi u SE ugao prozora N apside; Alcyone dijagonalno siječe SW i NE ugao prozora NE apside.

Izmještanjem, dakle, alata iz njegovog prirodnog središta primordijalne matrice u *Bolbeu*, u poziciju Monte Cassina dobivamo novu sliku apsolutne kontrole dionika sustava matriksa, s pravilnim naglaskom čak na uglove triju prozora. Kontrolom pak međusobnih udaljenosti na kružnici, ustanovio sam nove pravilnosti:

- od nove pozicije Sterope na kružnici do njene primordijalne pozicije, jednaka je udaljenost kao od nove pozicije Caleano do primordijalne pozicije Elektre: odnosno, to je ista udaljenost kao i od primordijalne pozicije Caleano na kružnici do pozicije nove Elektre;

- nova primordijalna simetrala i nutarnja kružnica rotonde sjecište imaju na meridijanu Troje, koji vodi u primordijalnu Sterope i Sterope vanjske kružnice rotonde.

Takvih je pravilnosti još bezbroj, no bitno je naglasiti da, kao i u prvom primjeru, ponovno vodeću ulogu imaju zvijezda Caleano i primordijalna simetrala sa *Tetidom* i *Vršištem*. Tu su pak i dalje Ošlje i Vlašić kao *Mons Matrix*. Stoga želim još provjeriti isti postupak u modelu otklona kuta 18° NW. Koliko tu ima u svemu sustavnosti, doznat ćemo odmah. Alat, dakle, postavljam sa središtem u Monte Cassinu, a N os rotiram za tu vrijednost kuta u smjeru sjeverozapada. Što vidimo? Opet se ukazuje božanstvena kreacija mape K15Ra:

- **Elektra** alata prolazi kroz primordijalno središte matrice i rotonde, **Bolbe**; njena je sama oznaka na meridijanu Burgasa, najzapadnije točke Crnog mora;
- **Sterope** alata, kao Alcyone prije, prolazi na kružnici kroz **Vršište visočke** simetrale;
- **Horizontalna os** alata prolazi kroz **vulvu**, sjecište te iste osi matrice i meridijana obiju Alcyone vanjske kružnice rotonde;
- **Primordijalna simetrala** ponovno prolazi vrhom **Vlašića** te vodi u primordijalnu **Sterope**;
- **Taygeta** alata vodi u sjecište primordijalne kružnice i meridijana **zlatnog reza** objekta;
- **Alcyone** alata prolazi kroz **visočko** sjecište;
- **Caleano** alata vodi u centar **Ošlja**, ali oznaka zvijezde pada točno u gore spomenuto sjecište na meridijanu Troje;
- **N os alata**, usuprotno na libijskoj obali, vodi minuciozno u središte **visočke** kružnice s polumjerom u **visočkom** sjecištu;
- Pravac **Alcyone – Sterope** sad je **tangenta ošljanske** kružnice, također sa središtem na libijskoj obali i polumjerom u Ošlju;
- Pravac **Elektra – Sterope** vodi u inverznu **Tetidu** primordijalne kružnice.

Reakcija je još, no tko je to mogao očekivati? Izmješteno središte, *tamo negdje na čistini, gdje nema nikoga*, upravlja čitavim sustavom. Vrh Vlašića, *visočko* sjecište, Ošlje i središte *Bolbe*, sve stvoreno u primordijalnoj izvedbi, pokrivaju iz Monte Cassina zvijezde Elektra, Caleano, Alcyone i primordijalna simetrala, tako potpuno opravdavajući stajalište čitavog istraživačkog opusa, ne samo o interakciji i korijenima ili izvorištu same kreacije, nego i o lako obranljivom utjecaju lokaliteta *ex* ilirijskog prostora Hrvatske i srednje BiH, u rasponu Lašvanske doline, na šire sredozemne i europske prostore. Signal su nam dali Rimljani s planinom Vlašić, *Mons Matrix*, sad vidimo da iza svega stoji drugo brdo koje bi se izvorno moglo prevesti i kao *casino*, ili „kuća tolerancije“. Zar to nismo uviđali tijekom čitavog postupka istrage rotonde, njene implementacije, zar nismo došli do ljubavi koju opredmećuje Alcyone, biološki, sama zvijezda roditelja. Zar nismo čitavo vrijeme govorili o boljem i pravednijem svijetu, o svijetu bez političkih granica, o suradnji kultura i civilizacija, zar to nije jedan povezani svijet, vođen Duhom (Svetim), geometrijom (svetom), ljudima (svetim), koji su zadužili ovu planetu.

Kako su prethodno i ukazivala sva moja istraživanja potvrdila se teza o benediktinskom rukopisu na ranu srednjovjekovnu urbano-religijsku infrastrukturu. Od Pannonhalme, slične Monte Cassinu, u Mađarskoj, pa nadalje. Rotonu u Ošlju su zacijelo postavili osobenjaci iz tog najranijeg kršćanskog reda, neovisno što se podizanje temeljilo na ukupnom kumulativu geografsko-kartografske znanosti možda desetine posljednjih milenija. Jednom sam kazao kolegi Osmanagiću: kad utvrdimo zašto je Piramida tu, znat ćemo i tko i kada ju je gradio. Sad smo nadam se za korak bliži tom odgovoru.

18. 3. 2017.